

Uro og bekymringer

Hvor er der meget i denne verden, der kan lamme os af frygt! Overfald, skuddrama, økonomisk krise, klimakrise, sygdom og død. Bekymringer for vores nærmeste familie eller nære venner. Jo, der er sandelig meget, som kan tage modet fra os og friste os til at lukke os til for vore omgivelser for at overleve! Men vi kan jo da ikke lade det hele sejle sin egen sø. Nogen må da tage ansvar, ikke sandt?

Vær ikke bekymret

Hvad siger Jesus? Vær ikke bekymrede for jeres liv! Matt. 6,25-34. Når jeg er i nød og har problemer, er det ingen hjælp for mig at høre fra en nær ven: "Det bliver nok bedre i morgen, det går alt sammen, pas godt på dig selv!" Så fornemmer jeg, at venen ikke kan bære at høre om problemet, men vil holde lidelse på afstand.

Men når Jesus siger: "Vær ikke bekymrede for jeres liv, lytter jeg på en anden måde. Han levede jo sit liv her på jorden ligesom os, uden sikkerhedsnet af nogen art ligesom fuglen og blomsten. Kun hans himmelske far var hans egentlige sikkerhed. Ham var han til gengæld totalt afhængig af.

Søg stilheden

Jesus søgte regelmæssigt ud i ørkenen eller ind i Gethsemane eller ud på søen for at få total stilhed med sin Fader i Himlen. Det var den måde, han blev ladet op og fyldt af Guds tanker. Jesus var omgivet af mennesker fra morgen til aften og blev bogstavelig talt udsuget af deres behov for at få hjælp åndeligt, psykisk og fysisk. Jesus havde ikke et sted, hvor han kunne hælde sit hoved, intet retrætecenter, bedekammer eller bedestol! Han vidste, at han skulle sørge for at få meget indenbords fra sin himmelske Fader for at kunne dele ud af Guds forråd.

Du og jeg er heller ikke bare tomme. Vi bombarderes fra morgen til aften med alverdens indtryk. Det påvirker og fylder vore tanker. Det kan ikke være anderledes. Men netop derfor må vi lade os fylde af Guds tanker regelmæssigt gennem bibellæsning og bøn. Ellers ender vi med at blive rastløse, konstant stressede og altid utålmodige! Det, vi er fyldt af, møder vi andre mennesker med. Derfor er det et løfte og ikke et krav, Jesus kommer med: "Søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift." Matt. 6,33-34.

Bed og I skal få

I Matt. 7,7-9 opfordres vi til at bede. Og hvad sker der så, når vi vælter vore bekymringer og sorger over på Gud? Det ved vi aldrig på forhånd! Sommetider tænker vi måske: "Hvad hjælper det at bede? Hvad finder Gud mon på? Er det ikke risikabelt? Tænk, hvis jeg ikke bryder mig om det svar, han giver?"

I v. 9-11 minder Jesus om, at en god far ikke vil give sin søn en slange, når han beder om en fisk; sådan vil også vor himmelske Fader give gode gaver til os, hans børn. Men han har aldrig lovet, at vi bliver skånet for lidelse og modgang.

Bed sammen med andre

Jesus havde brug for nære venners medleven og forbøn. Af de 12 apostle blev Peter, Jakob og Johannes udvalgt til et særligt nært fællesskab, (Mark. 14, 32-39) og han hvilede ud hos sine tre venner i Bethania (Joh. 11,5-6). Vi må også benytte os af bedefællesskab med andre kristne! Eventuelt kan det være en hjælp at mødes regelmæssigt med en anden kristen, dele sorger og glæder, læse bibelord og så bede.

Stilhed midt i travlheden

Luk. 10, 38-42. Hvor kan det være svært at bevare overblikket midt i travlheden, når der er spidsbelastninger. Martha var knalddygtig til at fremtrylle et festmåltid. Men hun kunne blive stresset, og så kommanderede hun med sine medmennesker, når hun havde arrangeret for meget på en gang. Jesu replik: "Martha, Martha, du gør dig bekymringer og er urolig for mange ting." (v. 41) er ikke en tilsidesættelse af Martha! Han ville ikke ændre hendes personlighed.

Hvad skulle vi dog gøre i menighedslivet, hvis ikke der var trofaste, ihærdige, dygtige tjenstvillige mennesker til alt det praktiske. Disse mennesker må have hjælp, støtte og opleve, at de bliver værdsat og anerkendt. Deres indsats er uvurderlig, og det må de mærke i ord og i handling. Men:

Bedre er en enkel suppe
krydret med kærlighed og fred
end de festligste retter
med irritation.

og:

Giv det, du kan -
ikke mere,
tag imod det, du får -
ikke mindre.

(Margareta Melin)

Martha må lære at være realistisk med sine kræfter, og at få regelmæssig stilhed, så hun ikke byder sig selv eller andre at yde mere end realistisk muligt. Det lærer vi ikke på én gang – det kan tage hele livet at lære.

Et liv i Guds fred

Maria havde enormt brug for at lytte til Jesu livgivende ord. Vi hører ikke præcist hvorfor. Men den, der har fået hjælp af Gud i lidelse og smerte, lytter! Maria kunne ikke få nok af at lytte til Jesus. Det bar frugt. "Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tages fra hende." (v. 42) Hun

vidste, tror jeg, at hvis hun ikke sugede til sig af Jesu ord, ville bekymringerne overmande hende. Dette lyttende sind glædede Jesus.

Gå med glæde
med et Mariahjerte,
der rummer glæde og rummer smerte.
Gå med glæde
med Marthas travle hænder,
der freden hos sin Mester kender.
Gå med glæde!
Du sendes ud af Himlens Gud.
Når synet blegner
og modgang regner
ned over dig
på din livsvej,
da må du klynge dig til Gud
og ved hans hjerte græde ud.
Det er hans ansvar med mission,
hos ham fornyes din vision.

Glæden midt i smerten

I Fil. 4,4-6 opfordrer Paulus Filippermenigheden til at glæde sig i Herren. Glæden er altså ikke afhængig af deres ydre situation, men af, at de kender Jesus Kristus! Hvor Jesu kærlighed præger mennesker, opleves mildhed, fordi Herren er nær, og det smelter hårdhed og uforsonlighed.

Paulus opfordrer menigheden til ikke at bekymre sig. Han ved godt, at ydre vanskeligheder, forfølgelse, sygdom og død kan man ikke bare skøjte hen over. Disse forhold må vi fortælle Gud om, komme til ham med vore ønsker og sige tak for det, der er at takke for. Det er vejen til sand fred, siger Paulus!

Det går over vor forstand, men det er noget med at vore hjerter og tanker bliver bevaret i Kristus Jesus. Paulus sad jo i fængsel i Rom, så hans ord har vægt.!

Mit navn står skrevet i livets bog

Lloyd-Jones, den kendte prædikant i sidste århundrede, oplevede de sidste år af sit liv at sidde handicappet på et plejehjem! Kunne med stort besvær gå fra sengen hen til stolen. En af hans venner spurgte ham en dag: "Martyn Lloyd-Jones, hvordan har du det?" Han svarede: "Jeg har det godt!" "Jamen er det ikke svært for dig, der har rejst verden rundt, forkyndt og evangeliseret, at du nu sidder nærmest lænket til din seng?" "Jeg er tilfreds," lød det fra ham, "mit navn står skrevet i livets bog!"

Vi har ingen garanti for at blive sparet for sygdom, sorger og skuffelser! Men vi må bede Gud om hjælp til at have endemålet tindrende klart for øje!

Ingeborg Kappelgaard